

været udsfrevet. I saa Fald kunde de Udeblevne dog ikke paa nogen Maade gaae ind under det foregaaende Mars Lov, og skalde de alle udskrives iaar, og man ansaae sig besøiet til at udskrive dem uden nogen Lov, saa fik man maaffee mere Mandskab, end man kunde bruge.

Den ærede Ordfører har bemærket, at han ansaae det nødvendigt, at man ogsaa fik Bemyndigelse til at indkalde Mandskab blot for at vaabenøve det; det har jeg ikke troet, idet nemlig Børnepligtsloven udtaler, at de, som forbigaaes ved Udskrivningen, dog kunne indkaldes til Vaabenøvelse. Naar Krigsbestyrelsen altsaa havde de fornødne Pengemidler dertil ihænde, maatte den være besøiet til at indkalde det forbigaaede Mandskab til at vaabenøves uden nogen Lov. Der skjæles mellem dem, der indkaldes for at vaabenøves, og dem, der udskrives til Tjeneste, og det er selvfølgelig kun for det Mandskabs Skyld, der skal udskrives, at man behøver at have en Lov. — Naar Ordføreren dernæst har meent, at man ikke i det Forslag, der er fremkommet fra Udvalget, har paalagt det unge Mandskab nogen ny Byrde, saa troer jeg dog at have oplyst, at dette virkelig er Tilfældet. Det er vel sandt, at man i en vis Henseende har søgt at fordele Byrden for dem, der skulle være inde til Tjeneste, ved at lægge den samme Byrde paa et større Antal, men der er en anden Byrde, som ved Udvalgets Forslag vilde paalægges alt det Mandskab, der skulle udskrives, naagt det muligvis ikke vil blive benyttet alt; det er den, som jeg tidligere nævnte, at de af dette Mandskab, der kunde have Lyst dertil, ikke kunne reise til Udlandet, og det kan altsaa ikke nægtes, at der ved Udkastet paalægges Mandskabet en Byrde, som det vil være fri for, naar man følger de Regler, der indeholdes i Børnepligtsloven. Naar der i § 2 er tilføjet, at Krigsministeren bestemmer Mandskabets Fordeling til de forskjellige Vaabenarter og disses Afdelinger, skal jeg dertil blot bemærke, at jeg ikke anseer denne Bestemmelse for nødvendig, og at man saameget hellere kan holde sig til de Udtryk, der findes i den foreløbige Lov, som de netop ere de samme, der findes i Lovene om de to fore-

gaaende Mars Udskrivning. — Den ærede Ordfører har bemærket, at han ikke troer, at det Nye, der findes i Udkastet, rører ved Organisationsplanen; deri kan jeg ikke være enig med ham, og et andet Medlem af Udvalget har jo ogsaa erkjendt, at der virkelig i det af Udvalget foreslaaede indeholdes noget Nyt, som gaaer udenfor hvad de gjældende Love medføre og altsaa har til Hensigt at indføre i Loven Noget af en ny Organisationsplan. Navnlig kan dette ikke nægtes med Hensyn til § 3. Men jeg troer, at det er meget farligt at gaae ind paa noget Saadant, naar det kun fremkommer som Ændringer til en Lov, der blot skal bestemme, hvormeget Mandskab der skal udskrives, da i saa Fald disse Ændringers Indhold ikke underkastes nogen grundig Discussion. Der har vel været talt om, hvorvidt der indfortes noget Nyt eller ikke i Loven, men om Realiteten af det Nye, der skal indføres, har saagodtsom Ingen udtalt sig. Naar man altsaa gaaer ind paa Udvalgets Forslag, saa vedtager man virkelig ved Loven en Deel af en Armeeargansisationsplan, uden at vide, om det er hensigtsmæssigt eller ikke; Udvalget antager naturligtvis, at det er hensigtsmæssigt, men de fleste af Thingets øvrige Medlemmer kunne ikke dømme derom; thi der har, som sagt, ikke fundet nogen Discussion derom Sted. Jeg troer saaledes, at det er bedst ved dette Slags Love at holde sig til de Lovbestemmelser i saa Henseende, som man allerede har ved Børnepligtsloven og Armeeargansisationsplanen, eller ialtsald, naar man anseer det nødvendigt strax at bringe noget Nyt ind, da at fremkomme dermed som et nyt Lovforslag. Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds er jo allerede fremkommet med et Forslag, som han nævnte ved første Behandling; jeg troer, det er bedst, at sliige nye Bestemmelser som de af Udvalget foreslaaede optages deri, saa komme de under Discussion med Hensyn til deres Realitet, hvad de ikke gjøre her.

Tfærhning: Jeg troer, at maaffee Noget af det, som bringer os over i en skjæv Opfattelse af Forholdene, er, at vi tale om Armeen som om den var paa Fredsfod; men den er paa Krigsfod. Der kan ikke være nor-